

детінізація секторів агросектору, егулювання ринку землі, систематизація даних, покращення ефективності регулювання та реалізації політики.

Список використаних джерел

1. Zakharova Natalia. State and prospects of export development of agricultural sector of the economy of Ukraine // Prospects for the development of modern science and practice. Abstracts of XVI international scientific and practical conference. Graz, Austria 2020. Pp. 131-133. URL: <http://isg-konf.com>.

2. Інформаційно-аналітичний портал АПК України. URL: <https://agro.me.gov.ua>.

УДК 658.51

*Клімова А.О.,
здобувачка 31 ФБ групи,
Захарова Н.Ю.,
к.е.н., доцент кафедри фінансів, банківської справи та страхування
Таврійський державний агротехнологічний університет
імені Дмитра Моторного, м. Мелітополь, Україна*

LEAN PRODUCTION ЯК ЕФЕКТИВНА КОНЦЕПЦІЯ МЕНЕДЖМЕНТУ НА ПІДПРИЄМСТВІ

Останнім часом все більша кількість підприємств в усьому світі впроваджує концепцію ощадливого виробництва.

Бережливе виробництво (Lean production / Lean manufacturing) - це ефективна концепція менеджменту, суть якої полягає в оптимізації бізнес-процесів за рахунок максимальної орієнтації на інтереси і потреби клієнта (ринку) і врахуванні такого фактору як мотивація кожного працівника. Впровадження методології бережливого виробництва в ідеалі дозволяє вирішити цілий ряд основних проблем, з якими стикається більшість підприємств:

домогтися високої якості при мінімальних витратах, скоротити терміни створення продукції, уникнути перевиробництва, врегулювати питання поставок.

Сутність ощадного виробництва можна зобразити у вигляді п'яти напрямків діяльності: визначити цінність; створити картку потоку цінності; забезпечити безперервний потік; витягування продукту (рівень виробництва визначається потребами замовника); безперервне вдосконалення [1].

Мета методології Lean production полягає в побудові виробництва, здатного швидко відповідати на вимоги споживачів і отримувати прибуток при будь-якій зміні ринку, в тому числі при падінні попиту; створення досконалої виробничої системи, яка б при надходженні замовлення миттєво поставляла необхідну продукцію, і при цьому не стати жертвою накопичення проміжних запасів.

Бережливе виробництво є одним з основоположних компонентів системи японського менеджменту Кайдзен (безперервне вдосконалення). Своєрідною «відправною точкою» тут служить перехід від централізованого, вертикального управління до горизонтального, заснованому на залученні в процес всіх працівників. Іншими словами, особливість філософії «бережливого виробництва» - командна робота. Відповідно до філософії «бережливого виробництва», якщо виникає проблема, то причину слід шукати не в працівника, а в системі. В ідеалі, всі бізнес-процеси на підприємстві повинні бути побудовані таким чином, щоб помилку зробити було б просто неможливо. Аналогічним чином вибудовуються і відносини з клієнтами. Для підприємства, що працює за принципами «бережливого виробництва», клієнти, постачальники - не джерело заробітку, а друзі, майже родичі. Тому для успішного впровадження «бережливого виробництва» багатьом компаніям часто доводиться кардинально міняти основи своєї корпоративної культури.

Методологія «бережливого виробництва» виділяє сім основних видів втрат:

- перевиробництво товарів, коли товар вироблений, а попит на нього ще не виник;
- очікування матеріалів, деталей, напівфабрикатів або необхідної інформації;
- непотрібна транспортування матеріалів (наприклад, через неоптимального розташування обладнання, цехів);
- зайві етапи обробки, що виникають із-за помилок в проектуванні продукту або процесу;
- надлишкові запаси і процеси, що ведуть до їх утворення;
- невиправдане переміщення людей в процесі роботи;
- виробництво дефектів, браку.

Існує також «негласна» восьма група втрат, зумовлених ігноруванням людського фактору. Скорочення передумов для виникнення тих чи інших видів втрат дозволяє наблизити час і рівень витрат до мінімуму. Для боротьби з втратами «бережливе виробництво» пропонує цілий набір підходів. Наприклад, опис потоку створення цінності для виявлення «вузьких місць» в процесі виробництва; витягування (каскадна система виробництва, при якій цех або ділянка виробництва нічого не виробляє до тих пір, поки цех-споживач, що знаходиться далі по технологічному ланцюжку, що не повідомить про свою потребу в комплектуючих); виробництво деталей або напівфабрикатів невеликими партіями. Але основна боротьба з втратами починається в буквальному сенсі з кожного робочого місця на підприємстві і з втілення в життя принципів системи 5S - одного з головних «цеглинок» методології «бережливого виробництва»: сортувати, дотримуватися порядку, утримувати в чистоті, стандартизувати, удосконалювати.

Для більш успішного застосування на практиці ідей «бережливого виробництва» Товариством інженерів-автомобілебудівників (SAE) був розроблений стандарт SAE J4000 і керівництво по впровадженню цієї методики [2]. Стандарт визначає шість основних елементів і 52 компонента (вимоги) Lean production і включає критерії оцінки для визначення рівнів впровадження

компонентів і елементів методології «бережливого виробництва». Шість основних елементів бережливого виробництва - це: менеджмент / довіра; персонал; інформація; ланцюжок «Постачальник-Організація-Споживач»; продукція; процес / потік.

Отже, основна мета впровадження «бережливого виробництва» – створення максимально ефективної системи виробництва, а основна перевага методології – незначні інвестиції, які швидко окупаються, в порівнянні з результатами, яких вдається досягти завдяки її впровадженню.

Список використаних джерел

1. Джеймс В., Деніел Дж. Ощадливе виробництво. Як позбутися від втрат і добитися процвітання вашої компанії : навч. посіб. : Фабула, 2018.
2. URL: https://saemobilus.sae.org/content/j4000_202104

УДК 336.64

*Кравчук А.В.,
здобувачка 11 МБ ОО групи,
Трусова Н.В.,
д.е.н., професор кафедри «Фінанси, банківська справа та страхування»,
Таврійський державний агротехнологічний університет
імені Дмитра Моторного, м. Мелітополь, Україна*

ЛІКВІДНІСТЬ І ПЛАТОСПРОМОЖНІСТЬ ПІДПРИЄМСТВА

Фінансовий стан підприємств можна оцінювати з точки зору його короткострокової і довгострокової перспектив. У короткостроковій перспективі критерієм оцінки фінансового стану підприємства є його ліквідність і платоспроможність [1].

Ліквідність – це здатність підприємства розраховуватися зі своїми поточними зобов'язаннями перед закордонними контрагентами шляхом